

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἑπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Κατὰ τινὰ τελευταίαν στατιστικὴν ἡ φοίτησις εἰς τὰ 21 πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας ἠξήσθη κατὰ 50 τοὺς ἑκατὸν ἀπὸ τοῦ 1872. Τὰ μάλιστα συγκαθόμενα εἰσι τὰ πανεπιστήμια Βερολίνου (3900), Λειψίας (3111) καὶ Μονάχου (2, 017). Τοὺς ὀλιγωτέρους δὲ φοιτητάς ἔχουσι τὰ πανεπιστήμια Κίλ (381), Μόναστερ (326) καὶ Ρόστοκ (217). Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ γερμανικὰ πανεπιστήμια φοιτούντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε 23,830, ἐνῶ κατὰ τὸ 1872 ἐφοίτων μόνον 15,119.

— Ὁ διδάκτωρ Robert Koch ἐπιδείξας διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθὲν παράσιτον τῆς φυματιώσεως πρὸς τὴν γηραδὴν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ἐτίμηθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. διὰ τοῦ ἀνωτάτου τίτλου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ μυστικοσυμβούλου.

— Ἀνεκδότῳ τι τετραστίχον τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ δημοσιεύουσι κατ' αὐτὰς αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες.

Ὡς ἀναμνησκέται ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶς, ἡμέραν τινὰ ἐξερχόμενος τοῦ «Καφερείου τῶν Παρισίων», εἶδεν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου πτωχὸν τινὰ τυφλόν· ἐν τῇ ζωῇ δὲ συγκινήσει ἢ ἡτθάνθη ἐπὶ τῇ θέᾳ τούτου ὁ μέγας ποιητής, αὐτοσχεδίασε τετραστίχον τι, ὅπερ καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ πινάκι τοῦ τυφλοῦ.

Τὸ τετραστίχον τοῦτο κατὰ τὴν «Gazette anecdotique» εἰς ἣν ὑφίσταται ἡ ἀνέκδοσις αὐτοῦ, εἶνε τὸ ἑπόμενον :

Aveugle comme Homère et comme Belisaire,
Nayant qu'un faible enfant pour aide et pour appui,
La main qui donnera du pain à sa misère
Il ne la verra pas : Dieu la verra pour lui !

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸν Βίκτωρα Οὐγγῶ προστίθοντες ἢ εἰρημένην ἐφημερίδα ὅτι τὸ τετραστίχον τοῦτο εἶνε τὸ γραφέν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοῦ, καθόσον παρέσχε τοῦτο ἡμῖν λιαν ἀξιόπιστος μάρτυς αὐτόπτης γενόμενος τῆς σκηνῆς καὶ ἡν ἐγράψη.

— Ὁ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀποθάνων Ἀγγλος ἱστορικὸς Thomas Carlyle, κατέλιπε πολλὰ ἔργα ἀδηρῶσιν. Ἀναφέρεται μετὰ τῶν ἄλλων ἡ ἀφηγήσις ταξιδίου του τινὸς εἰς Γαλλίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848.

Ἐκτίθενται, ὥς λέγεται, ἐν ταῖς ἀνεκδότοις ταῦταις σελίσιν περιεργόταται παρατηρήσεις καὶ διαγράφωνται ἀκριβέστατα οἱ χαρακτηρισμοὶ διασημῶν τινῶν προσώπων.

— Τὴν 1 Αὐγούστου γενήσεται ἐναρξὶς τῶν μαγνητικῶν καὶ μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων εἰς ἃς θέλουσι συνεργασθῇ ἐπιστήμονες Γάλλοι, Ἀγγλοί, Ἰταλοί, Ρῶσοι, Νορβηγοί, Σουηδοί καὶ Γερμανοί. Θέλουσι δὲ διακρίσει αὐταὶ δέκα καὶ τρεῖς συνεχεῖς μῆνας, ἐκτελεσθησόμεναι ἀπὸ δεκαεὶς μετεωρολογικῶν σταθμῶν, ἐξ ὧν δεκατέσσαρες μὲν ἔχουσιν ἰδρυθῇ εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, δύο δὲ εἰς τὸ νότιον.

Περὶ τοὺς 150 ὑπολογίζονται οἱ ἐπιστήμονες, οἵτινες ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ πλέον ὅα διαμείνουν ἐν ταῖς ἀπορίτοις καὶ ἀφιλοφύνοις τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ νότου γῶραις.

Ἀπεφαίσθη δὲ νὰ συνέλθωσι πάντες οὗτοι μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν ἐκδρομῆς ἐν Λονδίῳ, ὅπως ἀποτελέσωσι συνέδριον, ἐν ᾧ ν' ἀνακινώσωνται ἀλλήλοις τὰ συμπέρασμα τῶν διαφορῶν αὐτῶν παρατηρήσεων. Καὶ τοῦτο εἶνε ἡ μόνη ἀμοιβή, ἣν θέλουσιν ἀπολαύσει, ἀντὶ τῶν μακρῶν πόνων οὓς θέλουσι ὑποστή καὶ τῶν σωματικῶν κινδύνων, οὓς ὅα διατρέξωσιν.

— Καθ' ἅπαντα τὴν Ἀμερικὴν διενεργεῖται ἔρανος ἐξ ἐνόους δολλαρίου, ὅπως ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Λογγέλλου ἀγορασθῇ καὶ διακοσμηθῇ εὐρυχωρότατος δημόσιος παράδεισος, φέρων τὸ ὄνομα τοῦ ἀοιδίμου ποιητοῦ, οὗ ἀκριβὴ βιογραφίαν προσεχῶς ἐκδίδει ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

— Προσεχῶς δημοσιεύεται καὶ ἕτερον σύγγραμμα τῆς βασιλείας τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Διηγήματα τοῦ Πλάσσου». Πλάσσος καλεῖται ὁ καταρράκτης, ὅστις ῥέει ἐγγύθεν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου ἐν Σνάτσα. Ἀναγορεύεται δὲ ἡ λογία αὕτη βασιλίςσα καὶ μέλος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἀκαδημίας. Κατὰ τὴν ἀναγόρευσιν τῆς ἐκφωνήσεως αὐτοπροσώπως κατέλληλον λόγον βουμανιστί.

— Ἐν τῇ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ τῆς Ἰαπωνίας ἐξεπονεῖτο ἀπὸ μακροῦ χρόνου μέγα καὶ περίεργον ἔργον, ἦτο ἱστορία τῶν σχέσεων τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Μικαῶου πρὸς τὰς ξένας γῶρας ἀπὸ πολλῶν αἰώνων. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπερατώθη, μετ' ὀλίγου δὲ ἄρχεται ἡ ἐκτύπωσις αὐτοῦ· ὅ' ἀποτελέσει τεσσαρὰ χιλιάδας τόμους.

— Ἡ δημοσιογραφία πρὸ ὀλίγου ἔτι χρόνου ἦν ἄγνωστος ἐν Κίνα.

Ἡ «Κίγγ Πόα» ἡ ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Πεκίνου», ἥτις πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ἦν ἡ μόνη ἐν Κίνα ἐκδομένη ἐφημερίς, εἶνε τὸ κυβερνητικὸν φύλλον τὸ πρῶτον ἐκδομένον διὰ τὴν καταγροῖσιν τῶν πράξεων, διαταγμάτων καὶ ψηφισμάτων τῆς κυβερνήσεως. Δὲν περιέχει ὅμως οὐδεμίαν εἰδησιν κυβερνητικὴν ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην. Καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἀκριβῶς ὁ κ. Ε. Major ἀπεφάτισε πρὸ τίνος νὰ ἐκδόσθῃ τὴν «Σὲν-Πόα» ἐφημερίδα καθημερινήν, ἥτις πραγματεύεται πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἐκ τούτου βλάβην τῶν τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Δι' ὃ καὶ ἀναγινώσκεται αὕτη οὐ μόνον εἰς Σαγκάην καὶ τὰ περίεξ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάσας τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες γειτονεῖσιν πρὸς τὴν πόλιν ταύτην.

Οἱ μανδάρινοι ἐξέδωκαν κατόπιν ἐτέραν ἐφημερίδα τὴν «Σὲν-Πόα», ὅργανον ἀντερωμαϊκῶν, ὅπως ἀντιπολιτευθῶσι τὴν ἡδὴ μνημονευθεῖσαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν καὶ ταύτης εἶνε ἄξιος λόγου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο πολέμια φύλλα καταχωρίζουσι καὶ τὸ κείμενον τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ ταύτας ἀπέγουσι τοῦ νὰ ἐγγράζωνται συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Κίγγ-Πόα», ἀφοῦ ἐπὶ πλέον διὰ τῶν ἄλλων φύλλων λαμβάνουσι γνῶσιν καὶ ὅλων τῶν νέων τῆς ἡμέρας, τὰ ὅποια τὸ αὐθεντικὸν ὄργανον τῆς κυβερνήσεως δὲν περιέχει.

Αἱ δύο αὗται ἐφημερίδες ἀνοίγουσι τὰς στήλας αὐτῶν δι' ἄρθρου πολιτικοῦ καλῶς συντεταγμένου, κλείουσι δὲ ταύτας μετὰ τὴν καταγροῖσιν ὁλοκλήρου σειρᾶς εἰδησεων, δι' εἰδοποιήσεων, αἵτινες ἀρχονται ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας περὶ προμηθείας φαρμάκων ἀθανάσιου κατὰ τῆς καταχρήσεως τοῦ ὀπίου καὶ λήγουσιν εἰς τὰς ἀναγγελίας περὶ προμηθείας εὐθηνωτάτων ὥρολογίων Γενεύης, πυροβόλων Κρούπ, Ἄρμστρογγ κτλ. Ταύτας δὲ ἐπακολουθεῖ πάντοτε ἡ γνωστοποίησις περὶ τῶν προσεχῶν ἀρίξεων σιτηρῶν καὶ ἄλλων γεννημάτων.

Εἰς τοιαύτην νηπιῶδὴν κατάστασιν εὐρίσκεται ἡ δημοσιογραφία ἐν Κίνα.

— Ἐξεδόθη ὁ Α' τόμος τῶν φιλολογικῶν μελετῶν τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου Ἰένης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Commentationes philologiae Ionenensis» (Vol. I. Lipsiae) περιέχων φιλολογικὰς καὶ ἱστορικὰς διατριβὰς ἀξίας μελέτης ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν φιλολόγων καὶ ἱστορικῶν.

— Ἐν τῇ ἐφετεινῇ Καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει (salon) τῶν Παρισίων μετὰ τῶν ἐγκριθέντων πρὸς ἐκθεσιν ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἐξετέθη γραφικὸν τι ἔργον τοῦ ἀπὸ τετραετίας ἐν Παρισίοις συμπληροῦντος τῆς σπουδᾶς τοῦ καλλιτέχνου κ. Νικολάου Ι. Φέρμου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔκριναν μετ' ἐπαίνων αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἀσμένως δὲ σήμερον ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν περὶ τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἄρθρων τοῦ περιοδικοῦ «La Semaine de Paris» τὰς ἐπομείνας κρίσεις· «Ὁ κ. Ν. Ι. Φέρμος Ἀθηναῖος καλλιτέχνης ἐξέστηκεν εἰκόνα γυναικός. Ὁ νεαρὸς οὗτος ζωγράφος διακρίνεται ἐπὶ τῇ καλῇ καὶ ἐντέχνῳ χρήσει τῶν χρωμάτων, ἐργάζεται μετ' ἐλευθερίας καὶ ἡ χεὶρ του ἔχει δύναμιν. Ἦτο δὲ γνωστὸς καὶ ἐκ χαλκογραφικῶν ἔργων του, ἐρόντων ὅλους ἰδιάζοντα καὶ πρωτότυπον χαρακτήρα· νυν δ' ἐκ τῆς ἐκτελείας εἰκόνας καταφαίνεται ὅτι καὶ ὡς ζωγράφος κατ' οὐδὲν ὑπολείπεται τοῦ χαράκτου».

— Ὁ ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ κ. Β. Νικολαΐδης ἐξέδοτο ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, ὅπου ἀπὸ τίνος διαμένει, νέον ἔργον ἐπιγραφόμενον «Συλλογὴ οὐσιωδῶν ἀκριβολογιῶν τῆς γαλλικῆς γραμματικῆς». Λίαν εὐφύμως ἀναφέρει τὸ ἔργον τοῦτο ὁ γαλλικὸς τόπος, ὁ δὲ «ἸΘ' Αἰὼν» καταχωρίζει καὶ ἐπαινετικωτάτην περὶ τούτου βιβλιοκρισίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐν ἀξιόλογον γραμματικὸν προῖον». Ὁ κ. Νικολαΐδης ἐποίησατο πρὸ τίνος ἐν Παρισίοις καὶ δευτέραν ἐκδοσιν τοῦ

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Ἀλὴ Χουρσχήδ-μπέης » πρωτοτύπου διηγήματος του.

— Ἡ ἑταιρία τῆς γεωγραφίας τοῦ Λονδίνου ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ ἐξερευνητὰς πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰς χώρας τῶν μεγάλων λιμνῶν. Οἱ ἐξερευνηταὶ θέλουσιν ἀναχωρῆσαι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπομένου ἔτους 1883.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἀπέθανεν ὁ νέος ἐπιστήμων ἀυστριακὸς Liegfried Langer, ὁ ὁποῖος πεπερήσθη νὰ περιηγηθῇ πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐξερεύνησιν τὴν Ἀραβίαν. Τὴν εἰδήσιν ταύτην ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βιέννης, ὁ ἐν Ἀδεν πρόξενος τῆς Αὐστρίας, ἀνήγγειλε δὲ ταύτην εἰς τὴν γεωγραφικὴν ἑταιρίαν τῆς Βιέννης καὶ ἰταλὸς τις ἀποκατεστημένος ἐν Ἀδεν. Ὑποτίθεται ὅτι κατεσφάγη ἐν Μαλάκᾳ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀδεν.

— Ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Λονδίνου « Ἀθηναίω » πρόκειται νὰ δημοσιευθῶσιν ἐπιστολαὶ καὶ ἔγγραφα ἀνέκδοτα περὶ τοῦ Λόρδου Βύρωνος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ἐν αὐτοῖς σὺν ἄλλοις παράρκειν, ἡ τελευταία γραφεῖσα παρὰ τοῦ Βύρωνος ἐπιστολὴ πρὸς τὴν σύζυγόν του, καθ' ἣν ὦρα κατέλειπε τὴν Ἀγγλίαν, διάφορα ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὴν καταστροφὴν τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Λόρδου Βύρωνος, ἀλληλογραφίαι οἰκογενειακά, ἀναιρούσαι ἄρδην τὰς σκανδαλώδεις ἀποκαλύψεις τῆς κυρίας Beecher-Slowe ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ.

— Ἐκ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων μαυνοῦμεν ὅτι τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἡμῶν ἀνέθηκεν εἰς τοὺς καθηγητὰς κ. κ. Δαμιανὸν Γεωργίου καὶ Πανταζίδην, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐν Παρίσιος διατρίβοντα λόγιον κ. Δ. Βικέλιαν, ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὸ κατὰ τὴν γενησομένην τελετὴν τῆς ἀνεγέρσεως ἐν τῷ ἐν Παρίσιος νεκροταφείῳ Περ-Λασαίζ μνημείου εἰς τὸν Ἰούλιον Μισσέλ, τὸν περικλεᾶ συγγραφεῖα πολλῶν πολυτίμων συγγραμμάτων. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀποτελεῖ μέρος καὶ ὁ κ. Τούλης, γραμματεὺς τῆς ἐν Παρίσιος πρεσβείας.

— Ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ἐδιμβούργου καθηγητῆς τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων κ. Τζῶν Σ. Βλάκη, λίαν ἐπαινετικῶς κρίνει ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἐφημερίδι « Edinburgh Courant » τὴν « Περὶ ψυχῆς » ἐνάλειμον διατριβὴν τοῦ διδάκτορος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κ. Ξενοφῶντος Παπα-Μόσχου.

— Ὁ ἐν Βενετίᾳ λόγιος ὁμογενὴς κ. Κωνστ. Τριανταφύλλης ἐποίησατο ὥρατον « ἄσμα εἰς Γαριβάλδην », ὅπερ ἐπιτυχῶς μετέφρασεν εἰς τὴν ἰταλικὴν ὁ φιλελληνικώτατος λόγιος ἰταλὸς κ. Αὐγουστίνος Γαριλάτος. Ἡ μετάφρασις αὐτὴ ἐξεδόθη ἐν κομψῇ φυλλάδιῳ, ἐν ᾗ περιλαμβάνονται καὶ βιογραφικαὶ τινες σημειώσεις τοῦ κ. Γαριλάτου περὶ Ρήγα Φεραίου καὶ Κωνστ. Κανάρη.

— Ὅσονοῦπω ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ κ. Μαργαρίτου Γ. Δημιτσοῦ εἰδικὴ περιγραφή γεωγραφικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἀρχαιολογικῆ τοῦ Ἰσμοῦ τῆς Κορίνθου. Διακρουμένη εἰς τρία τμήματα· τὸ Α' περιλαμβάνει τὰ τοῦ Ἰσμοῦ ἐν γένει, τὸ Β' περὶ τῆς ἐπιθυμίας καὶ ἀποπείρας τῆς διορύξεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, καὶ τὸ Γ' περὶ τῶν μελλουσῶν νὰ προκύψωσιν ὠφελειῶν τῇ Ἑλλάδι καὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυτιλλομένοις ἔθνεσιν.

— Ἐν Κερκύρᾳ συνέστη πρό τινας Καλλιτεχνικὴ Σχολὴ πρὸς μόρφωσιν ζωγράφων, ὑπολογράφων, κοσμηματογράφων, ἀγαλματοποιῶν κτλ. Ἡ σχολὴ αὕτη ἐτέλεσε τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐβδομάδα τὴν Α' Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν. Ἡ ἐνάρξις ταύτης ἐγένετο ἐπίσημος παρουσίαν τῶν πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ὁρατὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ διευθύνων αὐτὴν κ. Γκιλλινᾶς, μεθ' ὃ ἀπενεμήθησαν βραβεῖα τοῖς ἐκθέταις μαθηταῖς χρυσά, ἀργυρά, καὶ χαλκίνα, καὶ ἔπαινοι, κρινάσης εἰδικῆς ἐκ καλλιτεχνῶν ἐπιτροπῆς. Τοῖς διευθυνταῖς τῆς σχολῆς καὶ ἐκθέσεως κκ. Γκιλλινᾶ καὶ Βοκατσάκη, οἱ μαθητὰ ἐγνωμονοῦντες προσήνεγκον στεφάνους δάφνης. Οἱ ἐκθέσαντες ἀνέρχονται εἰς 45 περίπου, τὰ δὲ ἐκθέματα εἰσὶ περὶ τὰ 120 διακρούμενα εἰς τάξεις 3 ζωγραφικῆς πλαστικῆς καὶ κοσμηματογραφίας.

— Ἐν ταῖς ἐν Δῆλῳ ἀνασκευαῖς ἐβρέθησαν ἐσχάτως κατὰ τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθεσιν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδία, τρία μαρμάρινα ἀγαλμάτια, ἥτοι ἀγαλματίον Ἀφροδίτης μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ῥωμαϊκὸν ἀντίτυπον τῆς Ἡνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους ὁμοιάζον ἱκανῶς ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῆς κόμης τῇ Ἀφροδίτῃ τῶν

Μεδικῶν, μικρὰ κεφαλὴ Ἀφροδίτης, ἐφ' ἣς σῶζονται ἱκανὰ ἔχνη χρωματισμοῦ, καλῆς ἐργασίας καὶ διατηρήσεως, καὶ μικρὸν ἀγαλματίον οὐρανίας Ἀφροδίτης καὶ τοῦτο μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

— Ἐξεδόθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ « Φιλολογικοῦ παραρτήματος » τῆς « Ἐφημερίδος », περιέχων ποικίλην καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην δοκίμων παρ' ἡμῖν καλῶν.

— Νέα ἐφημερίς ἐξεδόθη ἐν Λευκάδι, ἡ « Ἐλευθερία », ἐτέρα ἐν Βώλῳ ὁ « Σταναῆς », πολιτικοσατυρική, καὶ ἄλλη ἐν Σουλινᾷ ὑπὸ τὸν τίτλον « Δούναβις ».

— Ὁ κ. Σταμάτιος Δ. Βάλλης ἐκδίδει ὅσον οὕπω ἐν ἰδίᾳ συλλογῇ, ἐκ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ « Τὰς γεράνους τοῦ Ἰδύκου », « Τὸν δακτύλιον τοῦ Πολυκράτους », « Τὴν κόρην τοῦ Ἐρμεῖου » καὶ ἄλλα τινὰ δεδημοσιευμένα ἤδη καὶ ἀδημοσιεύτα.

— Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀπολυθόντες ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα διδασκαλείου μαθητὰ ἀνέχονται εἰς 39, ἐξ ὧν πρωτοβάθμιοι 10, δευτεροβάθμιοι 20, καὶ τριτοβάθμιοι 9.

— Καὶ ἔτερον διδασκαλεῖον συνέστη ἐν Κερκύρᾳ, οὗ διευθυντὴς διορίσθη ὁ κ. Χαρίσιος Παπαμάρκου.

ΒΙΒΛΙΑ

2593. **Ἑστία.** Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'· Τόμος ΙΔ', 11 Ἰουλίου 1882. Ἀριθ. 341 (289). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς « Ἑστίας », ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ στρατηγὸς Τύρ (εἰκὼν).—Βιογραφία τοῦ στρατηγοῦ Τύρ.—Ἡ τομὴ τοῦ Ἰσμοῦ τῆς Κορίνθου. — Ἀθηναῖς (ἱστορικὸν διήγημα Φερδ. Γρηγοροβίου. Μετάφρ. Σπ. Π. Λάμπρου).—Ὁ ποιητὴς τῶν Ζυθοπωλείων (Διήγημα) ἐκ τῶν τοῦ François Coppée.—Θεραπεῖα τῆς λύσεως.—Δάνειον Πνεύμα.—Ἀληθείαι.—Σημειώσεις.—Συμβουλαὶ (Δύναμις τῆς ἔξεως).

2594. **Τὸ ἐν ἠπείρῳ ἀγροτικὸν ζήτημα** ὑπὸ Γεωργίου Παχὺ (βουλευτοῦ Ἀρτης). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, 1882. 8", σελ. 85.

2595. **Συνέκδημος τοῦ ἐλατοκόμου**, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, προσήκαις πλουτισθεῖσα καὶ κατὰ τὰς καθ' ἡμᾶς ἀνάγκας διασκευασθεῖσα ὑπὸ Ἀριστομένους Σταυρίδου ἱατροῦ ἐν Κυθωνίαις. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Μιχαήλ Α. Σερσελῆ (ἐλατοκόμου ἐν Κυθωνίαις). Ἐν Μιτυλήνῃ. Τύποις « Λέσβου ». Γεωργ. Ἀρχοντοπούλου. 1878. 16", σελ. 132.

2596. **Ὁ ὁθασυρὸς τῆς οἰκογενείας**, ἐγκυκλοπαιδεία γνώσεων χρησίμων εἰς τὸν πρακτικὸν βίον ὑπὸ Σταμ. Κ. Θεοχάρη Δ. Ν. Τευχὸς πρῶτον. Ἡ κατοικία. Ἐν Πάτραις. Τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον « Ὁ Κάδμος » Β. Ξεκοπούλου. 1882. 16", σελ. σς', 136.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1674.

Τὰ φρούρι' ἄοπλος φρουρῶ κ' ἐγὼ τὰ προστατεύω.
Μ' ἀπεκεφάλισες; ἰδοὺ τὰ κύματα ἱππεύω.
Μὴ κόψης ἄλλο μέρος μου! τὸ κόπτεις; δυστυχία!
Ἰδὲ με, κλίνῃ ἔγεινα καὶ κλίνῃ ἀπαίσια.

1675.

Εἴμ' ἄπους καὶ περιπατῶ, γυμνὸς κ' ἔνδυμ' ἀλλάσσω,
Κι' ὡς πνεῦμα ἐδοχίμασα τὴν πλάσιν νὰ χαλάσω.
Ἄν δίχως τοῦ τραχήλου μου μὲ ἀναγχαματίσης,
Τί ἔχω εἰς τὸ στόμα μου θὰ εὗρης.—Ἄν μὲ λύσης.

ΛΥΣΕΙΣ

1672.

Ἄ γ κ υ ρ α — Ἀ ὕ ρ α — Ἄ γ ρ α.

1673.

C'est l'enlèvement d'Hélène (des laines).